

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 16 Iunie st. v.

(=) Exposeul ministrului nostru de externe asupra situației politice, ținut în comisiunea bugetară a delegației austriece, fără îndoială este cea mai importantă enunțare politică dela grandoasă vorbire a principelui Bismarck încoace, dela acea vorbire epocală, în care a făcut declarația, că Germania numai de D-zeu se teme.

Amintim anume această vorbire a cancelarului german, pentru-că dela ținerea ei și până în zilele de față, după-cum a constat acum contele Kálnoky, situațiunea aproape întru nimic nu s'a schimbat.

Caracteristica timpului și astăzi este iubirea de pace a puterilor din Europa-centrală, care unite în strînsă legătură, sînt gata să aducă toate jertfele pentru menținerea desvoltării pacifice a situației, și de altă parte curente puternice de nemulțumire cu starea actuală a constelației europene în snul unor popoare mari și puternice, pe care chiar și guvernele lor proprii cu greu numai le pot reține dela pofa de a grăbi în mod violent desvoltarea lucrurilor pe cale sângeroasă.

Iubirea de pace deoparte și pofa de războiu de altă parte, au dat naștere unei încordări generale, ce-și află expresiunea în nesfîrșitele înarmări ale tuturor popoarelor, în bugete de războiu exagerate, credite preste credite și datorii preste datorii.

Povara acestora o simțesc până la os popoarele europene, dar' prelîngă toate aceste poveri le mai apasă și temerea, că pacea tot nu va pute fi menținută, ci din cel dintîiu conflict, fie ori-cît de neînsemnat, va erupse un războiu, ca-și-care lumea până acum n'a mai vădut.

Fi-va sau nu va fi războiu? — aceasta este întrebarea, și toate încordările guvernelor, toate silințele diplomației, nu o pot lua dela ordinea zilei.

La această întrebare s'a încercat și ministrul nostru de externe să răspundă. Și trebuie să recunoaștem, că el a expus starea lucrurilor cu o claritate și cu o iubire de adevăr, care nimic nu lasă de dorit.

La alt loc urmează din cuvînt în cuvînt vorbirea contelui Kálnoky, din care credem că și cetitorii noștri vor primi impresiunea generală, că situațiunea este grea, foarte grea chiar, însă guvernul nostru comun, în unire cu aliații noștri, are speranța legitimă, că tot va succeda a menține pacea și a rezolva

fără vîrsare de sînge greutățile care există.

Succede-va sau nu va succeda a da realitate acestei speranțe, prevederea omenească nu o poate ști. Când raporturile internaționale sînt atât de încordate ca în ziua de astăzi, în fiecare moment se poate ivi undeva o ciocnire a celor două curente divergente, din care se rezultă conflagrațiunea generală. Cu deosebire în țările balcanice, acest teren roditor de cauze pentru conflagrațiuni, ușor se poate întîmpla o asemenea ciocnire.

Lumea o știe aceasta, și cu drept cuvînt se găsește cuprinsă de temeri, de câte-ori se întîmplă acolo vre-o schimbare în politică, în guvern sau în persoanele de pe tron.

Astfel de schimbări s'au întîmplat în anul din urmă mai ales în România și în Sîrbia.

Nu era decît natural, ca să se ivească fel de fel de presupuneri, că din aceste schimbări se vor naște agravări ale situației, care în cele din urmă numai pe calea armelor s'ar pute rezolva.

Dar' ministrul nostru de externe tocmai temerilor de felul acesta s'a opus mai ales în vorbirea sa, accentuînd, că schimbările din regatele vecine li-s'a atribuit decîtă opiniunea publică europeană importanță prea exagerată.

Această parte a vorbirii sale de bună-seamă va fi produs pretutindenea un sentiment de ușurare. Contele Kálnoky este nu măiestru probat al diplomației, un cunosător dibaci al firelor din care se compune țesătura diplomatică modernă, este mai departe un bărbat sincer și lămurit în scopurile sale. Prin urmare nici un motiv plausibil nu există de a nu da credință deplină cuvintelor sale, prin care și-a expus punctul său de vedere în fața schimbărilor din România și Sîrbia.

Cu deosebire cele constatate de dînsul despre politica actuală a României vor nimici, credem, preutindenea temerea, că din tînerul regat al fraților noștri ar pute veni cîndva vre-un *casus belli* pentru războiul general, de care se teme toată lumea.

Bărbații chemați de a conduce destinele României nu sînt și n'au fost austrofili, dar' nu sînt și n'au fost nici rusofili, ci români și numai români și numai de interesele românești sînt conduși. Ei sînt cu mult mai mîndri de naționalitatea și independența lor cu

greu eluptată, decît să le jertfească numai așa și să se facă uneltele altor interese străine.

Aceste sînt cuvintele cancelarului austro-ungar, al căror înțeles se poate completa, că Românii sînt un element de ordine și de cultură, și în avîntul lor de progres și desvoltare pacifică nu constituiesc și nu vor constitui un obstacol, ci o garanță a păcii europene.

Acest program politic, pe care frații noștri din România l-au observat fără întrerupere, decînd fac și ei parte din concertul european, constatat fiind prin conducătorul diplomației unei monarhii puternice, nimenea nu-l mai poate tăgădui.

Ear' astfel stînd lucrurile, importanța și rațiunea de a fi a elementului românesc sînt recunoscute și un viitor frumos îi este asigurat.

Cît pentru vecina Sîrbie, deși în alt înțeles, după cuvintele contelui Kálnoky, nu pot inspira mari temeri nici schimbările și curente de acolo.

Chiar și dacă poște exagerate s'ar manifesta în snul poporului sîrbesc, el va fi destul de cumințe, ca să nu se avînte la lucruri imposibile, să nu-și periclitze câștigurile eluptate, punîndu-se în conflict cu politica reprezentată de alianța Europei centrale.

Dacă însă politicii sîrbesci tot ar trece preste marginile permise, monarhia austro-ungară va avî destulă putere și destul sprigin, ca să-și apere interesele fe contra Sîrbilor, fie contra celora-ce se va dovedi că stau la spațele Sîrbilor.

Cu alte cuvinte, dacă nu vor urma nouă conflicte, numai pe baza evenimentelor de până acum, contele Kálnoky ne-a asigurat, că pacea nu este serios periclitată. Și n'avem cuvînte de a crede, că scopul lui ar fi fost să coloreze situația mai favorabil decum este în adevăr.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 16 Iunie st. v.

Cestiunea limbii maghiare în armata comună.

Într'una din ședințele comisiei pentru armată a delegației ungare, delegatul Rakovszky a interelat pe ministrul comun de războiu în privința limbii maghiare în armata comună. Ministrul a răspuns, că a cercetat institutele de învățămînt din Ungaria și a aflat, că în ciuda zelului ce-l desvolă profesorii aplicați, e insuficient sporul,

pe care elevii îl arată în însușirea limbii maghiare. Aspirațiunea oratorului pe acest teren nu e asigurarea unui succes teoretic, ci asigurarea unui succes practic, și ar dori, ca oficerii regimentelor ungurești să aibă cunoștințe practice în limba maghiară. În decursul discuțiunii ce a provocat-o astfel dl Rakovszky au mai vorbit și alți delegați, dintre care Alexandru Hegedus pune preț pe aceea, ca elevii dela institutele de creștere din Ungaria să nu se instrueze în limba maghiară numai *ad libitum*, ci în mod obligator. Augustin Pulszky întreabă, că termenii din conspect: maghiar și nemaghiar, pe ce basă sînt aplicați, pe basă dorinței oficerilor respectivi ori pe basă dorinței părinților lor? El dorește, ca la regimentele ungurești să se privească limba maghiară de limbă a regimentului, îndată-ce în respectivul cerc de întregire elementul maghiar este în majoritate. Preste tot el dorește, ca cestiunea aceasta să fie mai mult lăsată în considerare. Dealtmintrelea află, că ar fi cu scop, ca ministrul comun de războiu să se pună în înțelegere cu ministrul de honveți în ceea-ce privește stabilirea datelor statistice. La întrebarea lui Münnich, că ce fel de dispozițiuni sînt pentru de a pedepsi pe acel oficer, care nu-și însușește limba regimentului, ministrul Bauer răspunde, că acel oficer, care în timp de trei ani nu-și însușește limba regimentului, este exclus dela avansament. Executarea acestui ordin atîrnă dela comandanții de regiment.

Sîrbarea luptei de pe Cîmpul-mierlei.

„Agramer Zeitung“ își termină articolul său despre sîrbarea luptei de pe Cîmpul-mierlei astfel: „Manifestându-ne cu francheță participarea noastră la festivitatea plină de pietate a zilei de mîine, credem că nu avem trebuință să motivăm mai întîiu atitudinea, pe care guvernele acestei monarhii o iau față cu aceea. E învederat, că transpunerea acestei festivități pe teren politic, poate să producă o mulțime de neînțelegeri în străinătate, mai ales în vederea unor evenimente din timpul mai nou. Deși sentimentele leale ale Sîrbilor de sub coroana Sfîntului Stefan stau mai presus de ori-ce îndoială, nu ar trebui să se dea nici cel mai mic privilegiu, de a fi suspectați dintr'o parte, din care ei pot să facă capital pentru scopurile lor nu totdeauna oneste.

Un manifest către alegătorii francezi.

O delegațiune a dreptelor din Franța, în numele deputaților din dreapta camerei, a adresat Sămbăta trecută alegătorilor francezi un manifest, pe care îl resumăm aci: După-ce trece în revistă partidul astăzi dominant, majoritatea republicană, camera actuală, politica „revoluționară“, în sfîrșit întregul regim de astăzi, manifestul ăice, că a sosit oară, cînd țeara, înșelată în încrederea sa, măsură cu durere ranele făcute onoarei și averii sale de aceia chiar, al căror limbaj și promisiuni o seduseseră. Întreprinderea din Tonking, deficitul, împrumuturile, traficul scandalos cu cruci și beneficii de stat, spionagiul, denunțările jilnice, au deschis, ăice semnătarii manifestului, ochii tuturor și au distrus iluziunile cele mai stornice. După-ce a făcut critica actualiei stări de lucruri, delegațiunea invită pe alegători „să trimită în parlamentul viitor o majoritate de oameni onesti, care se scape țeara de feudalitatea parlamentară, care o discreditează, o apasă, o ruinează.“

Manifestul promite, că acea majoritate, — dacă va fi aleasă dintre prietenii din dreapta, — va cere reuvisirea constituțiunii. Printre semnătarii figurează între alții și la Rochefoucauld, Paul de Cassagnac, A. de Mun, Jules Delafosse, baron de Mackau. „Le Temps“, vorbind de acest manifest, se miră, că în josul lui lipsesc semnătura lui Boulanger, deoarece-ce într'insul nu se spune nimic nou, ci se repetă cele trimbițate de atâtea-ori de Boulanger. Cele-ce se urmăresc prin noul manifest, ăice nimitul organ, este reproducerea echivocului creat în alegerile din 1885.

Evenimentele din Sîrbia.

Se știe, că generalul Sava Gruici a dat o notă circulară, în care explică toate evenimentele din timpul din urmă. Nota se ocupă îndeosebi de trei cestiuni: sîrbarea Cossovei, metropolitul Mihail și toastul Țarului. În privința sîrbării Cossovei, nota contestă tendințele politice ce i-se atribue și se miră de măsurile luate de unele puteri vecine pentru ziua acelei sîrbări. Deasemenea tăgăduiesc scrisorii pastorale a metropolitului Mihail vre-un caracter politic. Cât privește toastul Țarului, nota nu vede unde stă relațiunea între acel toast și aspirațiunile poporului sîrbesc. În cercurile politice din Sîrbia nici nu se pune măcar în discuție tronul, necum alungarea dinastiei actualmente

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Cum scrie poetul

odă la copilul seu, cînd copilul e în casă.

Sculp odor al tatii, dulce creatură, —
(Ear' sberi? Băiete, ean mai taci din gură!)
Cât de bine 'mi sameni! Chiar două părechi —
(Mergi d'acoi și spală-ți tina din urechi!
Cară-te!) Sînt anii tîi, nobila floare,
Nu cunosi pîcatul, nu scii ce te doare,
Ești atît de nobil — (Mă, ce scormonesci
Focul, fugi de-acolo!) Cât de vesel ești!
Ușor ca păpușa! (Ești tăiat din dracul
Veți! Era mai gata să scapi pe gît acul!)
Blandă păsărică, sbori din loc în loc
Și-mi faci dulce traiul — (Lasă-te de joc!
Nu-ți trage cămașa ear' în dinți!) S'avîntă
Inima din mine! Legătură sfîntă
În lanțul lui Hymen ești tu, drac frumos!
(Ai vîrsat negreala? Uite ce-i pe jos!)
Tu porumbul tatii! Tu 'mi alungi amarul —
(Ha, mișel de tine! Stăi, că spargi păharul!)
Gîngăș ca o floare, dragălas mîunchiu.
(Ce? 'Ți-s pantalonii ear' rupți în genunchi?)
O ființă deamă de invidiare,
Viitorul cărei — (Ce păcate? Are
Ear' cuțit în mână? Mare Dumneșeu!
Nu-l pui jos? Așteaptă, că te-oiu prinde eu!)

Șeruvim din ceruri, bland și grațios,
Chi isteț ca Febus — (Ce făptură șoadă!
Dar' mai las' cățelul; ce-l tot prîndi de coadă?)
Mic cît un colibri, care-n fapt de ăiori
Sboară și culege miera de pe flori!
Țipul castității! Sculp odor, tot pasul —
(Ear' îți bagi prin oale și prin blide nasul?)

Nu sul pe masă! Pe-al speranței drum
Fie-ți pas de aur! Și cum ești acum
Fala și nădejdea tatălui tîu — (Drace!
Ai căcut? Nu plînge, pst! Mai stăi în pace!)
Ceruleu tîu e mînghe, curtea e hotarul
Lumii tale! (Rupe tot A-B-C-darul!)
(A mîncat mișelul ăice prăjituri,
Are sî-l mai doară pîntecele, Doamne!)
Vor veni la vîrstă de cincișeci de toamne,
Atunci tot e alta! Ca un melușel
Joacă dar'! (Ce naiba, eară sînt la el
Foarteile!) Uite, taie chiar cuitanța
Tocmai preste timbrul! Dulce e speranța
Inimii de tată, cînd e fericit
Să-și vada — (Închide ușa! Ori ai nebunit?
Fugi d'acoi!) Copilul, cu obrazi de rose —
(Fugi! Nu-mi face eară fel de fel de pose,
Mergi și șterge-ți nasul!) Prin casă fugînd,
Îndrăneț ca șoimul, ca porumbul bland —
(Să te iee dracul! Ear' ești în fereastă?
Și eu cu reumă! Scii tu ce, nevastă,
Trimite-ți băiatul să se joace 'n drum,
Că mă prind toți dracii și 'ți-l bat acum!)

După Thoma Hood.

Avram Iancu în 1852.

(Urmare și fine.)

Până aici ține povestea, al cărei sfîrșit, precum se vede, este destul de liric.

Acum eată și câteva acte din 1852, scoase din colecțiunea de documente adunate de reșoșaii A. Papiu Ilarian și Iosif Hodos.

Iancu, într-o scrisoare adresată lui Bărbuț în Viena cu datul Cămpeni 15 August 1852, scrie cu privire la neînfrățirea sa

înaintea Monarhului numai aceste: „Vei auzi, că nu m'am înfrățit înaintea Imperatorului; dar' nu multe te vei mira, deoarece-ce vei socoti, că vreau să dau faptelor mele o curgere cît se va pute mai naturală.“ — În alăturare, Iancu mai trimite lui Bărbuț șapte acte, între care și următorul document oficial, copiat de mîna lui Iancu: „Copie. Onorabilului Domn Avram Iancu, ex offio, la Cămpeni sau Vidra, urgentissim. Onorate Domnule! Maiestatea Sa Împăratul, în urmarea rugării locuitorilor munteni, a binevoit a-și schimba planul călătoriei mai nainte propus, și rugarea locuitorilor munteni luîndu-o în considerațiune, și-a propus a călători dela Deva la Săcărîmb, de acolo preste Șoimuș, Baia-de-Criș, până la Hălmagiu cu cocia (trăsura), — dela poala muntelui Găina călare până la Cămpeni, unde va rămîne preste noapte. Călătoria aceasta se va întîmpla în 21 Iulie 1852. În Vidra sînt 50 de cai de călărit și 15 cai pentru bagage a se orîndui și a sta gata. M'as bucura foarte, cănd 20 de cai de călărit buni pe 20 a lunii acesteia s'ar pute orîndui și trimite de acolo până la Hălmagiu. Este a se îngrijii pentru un număr de corșpundătoare făclii, care sînt de lipsă la întîmplarea, cînd Maiestatea Sa ar înopți în Vidra, atunci trebuie a se aprinde și a se merge în Cămpeni. Druul dela Hălmagiu preste Găina și dela Vidra mai încolo către Cămpeni se poftesc a fi în cea mai bună stare și a se repara. Baia-Crișului în 18 Iulie 1852, (semnat) Stehling.

— NB. Stehling este comisar de cerc în Zaránd“.

Eată acum ce scrie lui Papiu popa Balint Simeon din Roșia, în 7 Septemvrie 1852: „Domnule meu, — Epistola Domniei-Tale din 26 I. tr. o am primit în 5 I. c., — la care m'eu grăbesc a-ți răspunde. Causa că nu V'am scris îndată după reîntoarcerea Maiestății Sale despre primirea făcută, precum și despre starea academiei, a fost aceea, că despre primire am sciut că veți ceti în gazete; ear' despre academie ce V'eam puteam scrie, decît atîta, că — nu e vorbă. Totuși fiindcă mă provocați, desri nu cu litere de aur, după-cum 'mi-ați scris, ci cu litere negre V'eu descriu trista stare...“

„După-cum ați cetit în gazete, eu am primit a doua zi după intrare pe Maiestate la locul numit Dealu-mare, între Brad și Băița, cu trei fete de Romîn îmbrăcate în costum național-muntenesc: Cecilia, Maria și Nina Mihalli, și eu o cuvîntare în limba germană. Aceasta s'a întîmplat la 9 oare dimineața. De aici am urmat pe Maiestatea Sa la Brad, Baia-de-Criș, la 12 oare am fost în Hălmagiu, la 1 oară am plecat de aici și la 3 am ajuns în Găina. Aici a fost prînzul, la care am luat parte și eu și Axente. Maiestatea Sa a venit pe un cal de al meu, care i-a plăcut tare mult. Tot așa și contele Grîne pe alt cal tot al meu. — Avram încă fusese în Găina, însă cu două oare înainte de sosirea Împăratului s'a dus de acolo la Cămpeni. Seara la 8 am sosit în Cămpeni prin mai multe arcuiri triumfale de do-nițe (bote, cofe) și doage de vase, și lucru a mers bine. Eu și Axente am fost invitați la cina împărătească. Avram nu s'a arătat. Seara am avut întîlnire cu toții laolaltă. Mai erau doi preoți din diecesa Oradei, Mihalli și

alții i-au ăis Iancului să între dimineața la Maiestate; dar' nu s'a învîit. 'L-am întrebat ce voesce: da-vom aici suplica pentru academie sau vine cu noi la Sibiu. — a ăis, că el va da singur cu poporul lui. Dar' să nu socotiți, că doară între noi ar fi fost ceva disarmonie sau ceartă. Nici-decum, nici cea mai mică neplăcere. Dînsul m'a minat pe mine, ca în mod comun V'am spus să primesc pe Maiestatea Sa, și seara după-ce m'am întors în Cămpeni, 'mi-a mulțumit și m'a sărutat, ăicînd că lucru mai plăcut nu i-am făcut nici-odată. Așa ne-am despărțit, și eu în aceeași noapte m'am întors acasă, ca în ziua următoare să primesc pe Maiestatea Sa în Roșia. 'L-am primit și petrecut la cetate, la Detunata, arătându-i locurile pe unde s'au întîmplat bătăliile, — numai eu și Axente eram mai aproape de Împăratul, care era cu Grîne, Albrecht și guvernatorul, — și tare îi plăcea Împăratului. Noi eram convinși, că și Avram va veni la Detunata; dar' cu lacrimi 'mi-a spus tată-seu, că nici n'a voit să între la Maiestatea Sa în Cămpeni, nici să-l petreacă. După coborîrea dela Detunata la Cerbu, gîndiam că va fi acolo; dar' nici aici. Eu și Axente am primit ordin să mergem la Sibiu... Acolo am fost întrebat de oameni mari, care e cauza de Avram n'a voit a se presenta la Maiestatea Sa. Am ăis, că nu pot să sciui alta, decît că a fost cam bolnav. 'Mi-s'a răspuns: dacă a fost în aceeași ăi în Găina. Am ăis la asta, că poate vrea să arete, că poporul necondus de dînsul încă cu cîtă bucurie cuprînde pe Imperatorul seu. 'Mi-au ăis: bine, dar' sî-i spui, ca la Cluj negreșit să vină. Cînd am sosit eu din Sibiu, aud că Avram a plecat cu 100 de călăreți la

domnioare în Sârbia și înlocuirea ei cu casa princiară din Montenegro.

Diarele ruse se ocupă și ele de evenimentele petrecute acum de curând în Sârbia. Unul din aceste diare, „Novosti“, se exprimă în termeni puțin măgălitari pentru Austro-Ungaria, care s'a alarmat la ideea unei „Sârbii mari“ proclamată de liberali. Sârbii, spune diarul rus, au acum destul de lucru în lăuntrul țării, pentru-ca să mai poată avea timp a pune în practică ideea de o „Sârbie mare“, pronunțată în întrunirea partidului liberal. Deci lipsită de temeiuri este frica ce s'a manifestat față de această idee. Se înșală însă cei dela Viena, când atribuie aceste aspirațiuni partidului liberal. Nu numai partidul liberal, ci întreg poporul sârbesc e pătruns de ideea unirii tuturor Sârbilor. Și dacă pentru moment el amână realizarea acestui vis secular, aceasta nu înseamnă că a renunțat la dînsul. Poporul sârbesc, spune „Novosti“, va ști să profite de prima ocaziune ce i-se va prezenta, spre a face ca visul său să devină o realitate.

Expozeul ministrului de externe.

În ședința dela 25 l. c. a comisiunii bugetare a delegațiunii austriace, a ținut ministrul nostru de externe contele Kálnoky următorul discurs:

Împlinind dorința comisiunii, cred că aceea nu va aștepta dela mine descoperiri deosebite sau expunere de fapte necunoscute. Trăim într-o vreme, în care raporturile diaristice sînt atât de detaliate și de multe-ori basate pe isvoare autentice, încât în general organele de publicitate și se confirmă în opinia publică, corespunde adevărului. Scopul meu este să aduc claritate și, — așa sper, — și liniște în vederile care se lasă influențate de dispoziții momentane, ca de ex. în prezent, când opinia publică fără îndoială este dominată de vederi pesimiste.

S'a ținut, că situația politică generală nu s'a schimbat, și dacă astăzi se accentuează continuarea nesiguranței, apoi chiar aceasta s'a ținut și în anul trecut. Ca dovadă, că astăzi sînt în prevalență vederile pesimiste, pot îndigeta, că aceiași cuvînt se atribuie astăzi un efect cu mult mai neliniștitor ca în anul trecut. Noi hotărîm ținem, că pacea nu este periclitată, deși nu putem retăce, că situațiunea oscilează și că trebuie să fim pregătiți, că se va schimba spre bine, dar' poate și spre rău. Evenimentele cele mai mult discutate din timpul din urmă sînt cele întemplate din cauze interne la granița noastră sud-estică. După-cum 'mi-se pare, s'a atribuit acelor o importanță exagerată. Dacă privim de ex. România, aflăm în opinia publică foarte lătită părerea, că acolo s'ar fi servit o completă schimbare politică în sens nou dușmănos.

În realitate acolo a cădut un minister și un partid, care a avut puterea în mîni mai mult ca un deceniu și cu care noi am întreținut relațiuni amicale. Fiindcă noii miniștri, precînd erau în opoziție vehementă cu ministrul cădut, au observat o atitudine pasionată și ostilă față de acesta, s'a presupus,

că aceiași bărbați vor fi ostili și Austro-Ungariei, dacă vor veni la guvern. Această presupunere s'a dovedit incorectă. Precît de puțin se poate dice, că cabinetul Brătianu a fost austrofil, pe atât de puțin drept avem să dicem, că ministrul Cărgiu este rusofil. Românii sînt pătrunși de o foarte viu sentiment patriotic, care în prima linie conduce pe fiecare bărbat de stat și-l îndeamnă să țină mai presus de toate interesele speciale românești. În această privință, precum se știe, n'am avut mai puțin greutăți cu cabinetele Brătianu și Rosetti—Carp, ca-și-cum am putut avea cu cabinetul actual, care până acum, — o constatez, — nu ni-a dat nici un privilegiu de a ne plînge de ostilități. Ar fi deci precipitat, dacă s'ar dice, că schimbarea ministrului în România înseamnă o schimbare de politică în sens nou dușmănos. Am deplină încredere, că Românii sînt prea mîndri de naționalitatea lor și de independența nu demult cîștigată prin lupte, ca să le abandoneze atât de ușor și afară de aceea fără nici un motiv.

Același lucru l-aș dice și despre Sârbia, deși în alt chip. Aici se ocupă lumea foarte mult cu statele slave de Sud. Dar' că oare cunoaște însușirile lor speciale și judecă corect acele popoare, de multe-ori apare foarte problematic. Adese se judecă după premise proprii și de aceea se ajunge la concluziuni neadeverate. Ar trebui să se lase tinerelor state un anumit câmp de latitudine, pe care să se poată mișca, să-și poată căuta și afla echilibrul pierdut. În Sârbia după abdicarea regelui s'a pierdut auctoritatea care a domnit până atunci și totodată s'a întemplat o schimbare de partid de sus până jos. Este prin urmare foarte de explicat, că în urma acestora a intrat o izbucnire puternică a pasiunilor politice și de altă natură, reținute de mai mulți ani. A concludă din aceasta, că Sârbii vor rămîne în această agitațiune și se vor încerca sau vor avea puterea de a realiza multe idei și visuri fantastice ce apar acum la suprafață, sigur ar fi lucru precipitat și eronat.

Noi trebuie să observăm cu liniștea celui tare, cuvenită unei mari puteri, și credincioși principiului de a nu ne mesteca în treburile interne, atitudine noastră de până acum față cu țările balcanice și să le arătăm nu numai prietenie momentană, ci preste tot să apărăm cu indulgență și bunăvoință raporturile lor, câtă vreme nu sîntem convinși de tendințele lor ostile. Numai după-ace prelungă toată bunăvoința noastră nu ni-se vor da garanțiile, pe care trebuie să le cerem, vom ști ce să facem, pentru a ne apăra interesele noastre ori-și-cum ar fi.

Plecînd din acest punct de vedere, am primit cu mare bunăvoință și asigurările regenților sârbesci, cărora regele Milan a încredințat purtarea de grije pentru tînărul rege Alexandru. Și deși trebuie încă așteptat, că oare avî-vor regenții puterea corespunzătoare poziției lor și oare întrebunța-o-vor în interesul desvoltării pacifice a Sârbiei, totuși a recomanda o apăsare calmă și indulgentă a raporturilor de acolo. Sârbia nu dispune de putere destulă pentru scopuri

agresive. Vecinii ei sigur încă nu sînt dispuși a o ajuta în de aceste. Nu vîd deci cu ce să facă Sârbia o politică de temeritate. Dacă s'ar face însă încercarea de a institui acolo o vatră de uneltiri perverse contra noastră, datorința noastră va fi să ne apărăm.

Ca exemplu, — cît de tare s'a exagerat importanța evenimentelor din Sârbia și România pentru pacea europeană amintesc, că în anul trecut, cînd schimbările de guvern în Sârbia și România încă nu se întempleră, situația politică a Europei a fost tot aceeași ca și în anul acesta și tot aceeași ar rămîne și dacă în țările amintite s'ar întempla altă schimbare în sens contrar. Prin urmare motivul adevărat al acestei nesiguranțe trebuie căutat într'alt loc. Dacă s'ar afla după sorginta acestui rău latent s'ar căuta într'aceea, că la unele popoare s'a cultivat o anumită nemulțumire cu starea de drept public european și că pericolul zace într'aceea, că prin agitațiuni sistematice s'au infiltrat popoarele gravamine închipuite și s'au susținut neîntrerupt într'o iritațiune pasionată.

Tendențele pacifice ale tuturor monarhilor și, voința lor firmă de a nu rumpe pacea stau mai presus de toată îndoială. Același lucru se poate susține și despre guverne, fie și numai pentru-că porțiunile unui războiu sînt astăzi atât de colosale, încât nimenea nu voescă să iie asupra sa responsabilitatea pentru ruperea păcii și urmările ei. Că Austro-Ungaria n'are tendințe războinice, că ea nu voescă să sgude actuala stare de drept, cu care este mulțumită, și că nu voescă să-și îndestulească poftă expansive, nu va pute dubita nimenea, ear' d-voastre veți atesta. Prin urmare nici-decun nu va căde responsabilitatea asupra Austro-Ungariei, dacă pacea va fi amenințată. Ce vom pute face pentru susținerea ei, vom face sigur în deplină unire cu aliații nostri.

Vîrșog se mă credeți, că sînt pe deplin conșcui de responsabilitatea ce o am, de a fi deodată păzitorul păcii și al poziției de mare putere a monarhiei. Noi trebuie să ne păstrăm toată liniștea care ni-se cuvine ca mare putere și să ne susținem poziția ce ocupăm. În această politică de pace avem aliați, în care avem toată încrederea.

Relațiunile cu Germania sînt atât de călduroase și întărite în cei de ce ani ai existenței lor, încât stau mai presus de orice îndoială și nu este trebuință să dau în această privință asigurări. Altcum în curînd se va da ocaziune de a întări din nou legătura de amicie prin întălnirea celor doi monarhi.

Ce se ține de raportul nostru cu Italia, aceasta pe deplin se află în consonanță cu alianța noastră cu Germania. Între noi și Italia lipsesc, ce e drept, legăturile istorice care le avem cu Germania. Divergențele, care au rămas din timpuri trecute neuite în poporațiune, sînt nutrite de un partid contrar pentru a turbura raportul cu noi. Cu toate aceste sînt convinși, că cu timpul și această agitație dușmănoasă își va pierde influența, și sînt sigur, că și în Italia vom avea un aliat tot atât de credincios, precît de credincioși îi sîntem.

Cluj. M'am bucurat și m'am dus și eu. Acolo muntenii au întîmpinat pe Împăratul între Apahida și Somoșfalău. La Somoșfalău stau magnații cu banderil din Cluj și Turda. Acestia țin: se plece muntenii înainte. Dar, ei nu vreau, dicînd: „Împăratul e al nostru!“ Și nici că a putut să-și mîscă cîneva. Oamenii rideau, fiindcă magnații mai cădeau și prin șanțuri cu caii lor cei bolonji. Așa au venit până în Cluj. — Avram însă nicăiri. Mergem toți, îl rugăm cu numele lui Dumnezeu să vină, îl chiamă Șuluf, îl provoacă poporul cu care venise. Dar' nu voescă... Vam mai fost scris, că în urma suplicii date Imperatorului pentru păduri, s'a fost rînduit o comisiune în persoanele lui Cluncer(?) — și Boeriu. Avram n'a voit să răspundă nimic, dicînd că pădurile sînt ale noastre. A fost provocat cu vorba ca să răspundă — înaintea mea — de guvernatorul, dicîndu-i aceasta, că: „eu trebuie să fac un raport Maiestății Sale, cum stă lucrul, precînd vine“. El a răspuns: „Noi șcim, că pădurile sînt ale noastre“.

„Bine, — i-s'a răspuns, — dar' au fost și sînt acte în posesiunea fiscală, care numai cu proces se pot redobîndi, și fiindcă procesul curge vreme lungă, până atunci să capete oamenii ceva“. El, Avram, răspunde: „Nu sîntem noi peritori de foame“. A curs comisia fără rezultatul dorit; a venit Împăratul, nu s'a făcut încă nimic.

„Cu ocaziunea catastrală domnii silvanali au pofit a se înscrie pădurile pe fisc. Oamenii nu au lăsat. Au ieșit dela district comisarul și Moldovanu, au rugat pe Avram și oameni să nu se opună. Dar' nimic n'au folosit,

că Avram li-a spus apriat, că: pădurile sînt ale lor. Măsurători au fost Andreica și Darabant, care n'au voit a le scrie pe fisc. Și așa în 17 August Avram a fost prins și oxcortat cu gendarmii la Alba-Iulia, eară Andreica și Darabant areștați în Cămpeni și de acolo la Abrud, unde se află și astăzi, — ear' Avram dus la Sibiu. Pe oameni a eșit execuție militară... Despre discordie între muntenii decorați și nedecorați, nu e vorbă. Ei cu toții sînt triști. Fiți sănătoși, Vă potfescă (semnat) Simeonu“.

Tot cu raport la lucrurile de până aici, m'am adresat valorosului tribun Mihail Andreica. Și domnia-sa, cu toată bunătatea, 'mi-a dat răspunsul, din care extrag următoarele: „Cămpeni, 4/16 Iunie 1889. Domnule și Nepoate! — În anul cînd M. S. Împăratul și Regele nostru s'a decis a face prima Sa călătorie prin Ardeal după o marșrută Deva—Șoimuș—Brad—Abrud, Încul vădînd, că prin această marșrută Moții ar fi lipsiți de a pute vedea în față pe Împăratul, pentru care ei 48—49 s'au luptat cu atîta bărbăție, și earăși că Împăratul în acea călătorie nu ar fi putut vedea locurile, pe care dușmanii lui nici cu repeziță încercare și multă vîrsare de sînge nu le-au putut cuprinde: aceste două lucruri au îndemnat pe Iancu și alții ca să încerce, dacă acel plan de călătorie, — la o rugare a Moților, — nu s'ar pute schimba. Spre scopul acesta a chemat la o consultare secretă pe protopopul Mihali, Balint și eu, care îndată venind la Cămpeni, ni-a descoperit părerea. S'a discutat. Noi trei înși am fost Toma, nu credeam că Îm-

păratul se-și schimbe calea. Iancu singur credea și ne asigura, că rugarea va fi bine primită și Împăratul își va schimba marșruta. În urmă am hotărît, ca Iancu, Balint și eu să mergem la Sibiu cu rugarea la principele Schwarzenberg, unde am fost bine primiți, i-am spus supărarea și l'am rugat să se întrepună și să mijlocească schimbarea marșrutei astfel: Deva—Șoimuș—Brad—Hălmaș—Găina—Vidrele—Cămpeni, unde se și doarmă. Prințul ni-a răspuns, că va încerca și va ruga pe Împăratul să asculte rugarea Moților. Iancu fiind sigur, că-și va asculta, a început a face pregătiri pe ruta aceasta; a acordat facerea unui șopron frumos și spațios, în care să poată cîna Împăratul cu suita; a dat ordin la cei mai iscusiți mîiestri ciubărari și donișari, ca în graba cea mai mare să gătească ciubere și donișuri multe și să le aducă la Cămpeni, unde se se facă o poartă de triumf Împăratului; a ordonat în toate satele, ca acei munteni, care au cai buni, cînd vor căpeta poruncă, să se afle cu ei bine înșelați în Muntele Găina, de unde Împăratul cu suita și mai mulți alții se poată călări la Cămpeni, la Detunata și Bucium-Cerb; a pregătît mai multe stîndarde pompoase, și altele. După aceea — înainte cu o zi — atât oficiile, cât și Iancu, au primit înștiințare, că Împăratul s'a îndurat a-și schimba marșruta după-cum am cerut noi Moții. Iancu, la scirea aceasta, plin de bucurie, și-a continuat lucrările; a trimis la Cluj după 100 de facle; pe mine m'a trimis în Zărând, unde aveam să instruez pe oameni unde și cum se fie postați. În ziua cînd Împăratul era în călătorie dela Deva spre Găina la Cămpie, am

Politica noastră în Orient este atât de corectă și desinteresată, încât în susținerea ei sigur vom fi spriginiți de puterile de aceeași părere.

Dacă am vorbit de relațiunile noastre cu alte state, pentru a evita ori-ce rătăcire, aș mai adăuga, că nu există nici un stat, cu care să ne stăm în relațiuni amicale cu totul normale, prin urmare, că și cu Rusia stăm în relațiuni amicale.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Viena, în 25 Iunie 1889.

Presupunînd, că națiunea românească deoparte, precum și consăngenei și cunoscuții soldaților dela regimentele de infanterie Nr. 50 (din Ardeal) și Nr. 83 (din Bănat) de altă parte, se interesează de viața și traiul acestora în capitala monarhiei, îmi iau libertate a Vă ruga, ca să binevoiți a publica rezultatul inspecțiunii în detalii a acestor două regimente cu material românesc în castrul dela Bruck-läng-Leitha din partea Maiestății Sale Împăratului și Regelui nostru.

A doua-oară decînd se află regimentul Nr. 50 în garnisoana Vienei, a avut acest regiment sub comanda domnului colonel Gabor în ziua de astăzi fericirea, de a se prezenta înaintea Augustului nostru Împărat, cu toate acele însușiri, care sînt înăscute în fiecare membru al acestui regiment.

În anul trecut, cu ocaziunea inspecțiunii își exprimasă Monarhul îndestulirea și lauda cea mai mare întru toate ce produse regimentul; în anul acesta din nou se conșine Împăratul despre adevăratele virtuți militare ale soldaților din acest regiment; în termeni prea lingusitori își dăduse Monarhul expresiune sentimentelor Sale față cu ținuta regimentului în toate condițiunile și ori-ce împrejurare. Fiecare conațional, consăngene și părinte poate fi fîlos și mîndru de astfel de cuvinte rostite din gura grațiosului nostru Împărat.

Și astăzi ca totdeauna a arătat și dovedit soldatul din acest regiment, că mai curge sînge în vinele sale și este plin de viață și vigoare.

În decursul mișcărilor tactice și evoluțiunilor de luptă, executate de diferite companii și batalioane, foarte adese-ori își exprimasă Împăratul îndestulirea Sa.

Următoarele sînt cuvintele rostite de Maiestatea Sa către corpul ofiteresc adunat în fruntea regimentului:

„Mă bucur a vedea regimentul în aceleași condițiuni favorabile și ținută laudabilă ca și în anul trecut.

„Din'tralte îmi este imposibil a face oare-care observare nefavorabilă.

„Ce privește instrucțiunea en detail, aceea este foarte corectă și rațională.

„Siguritatea, ordinea, liniștea și îndeosebi acomodarea după teren în formele prescrie, — fără pedanterie însă, — trebuie să le recunosc pe deplin perfecte.

„Sînt întru toate prea îndestulit“.

După sosirea regimentului în castru, dl brigadier general-majorul cav. de Thy, față cu care Maiaitatea Sa încă odată se exprimasă cu privire la ținuta regimentului, — mulțumi corpului ofiteresc pentru diligența și zelul manifestat întru toate, asigurînd, că decînd

servece dînsul în armată, o atare laudă și recunoștință ca aceasta asupra regimentului Nr. 50 încă n'a auzit din partea Maiestății Sale.

Diua de aqi a fost o zi de serbătoare pentru întreg regimentul. Atît corpul ofiteresc, cît și soldații, o au serbat cum a meritat.

Călușerii reg. Nr. 50 au executat în un mod foarte frumos și regulat cunoscutele danțuri naționale înaintea brigadei întregi, în frunte cu generalul ei, și a doua-oară înaintea Ex. Sal F. M. L. Hotze și a tuturor atașărilor militare ai statelor străine, care au fost de față la inspecțiunea din Bruck.

Aceste jocuri toți le-au admirat, aplaudîndu-le în un mod frenetic.

Asemenea laudă Praegrațioasă a primit și regimentul de infanterie Nr. 83 sub comanda domnului colonel Bolla de Jobbaház és Czaford. —

CRONICĂ.

Viile dela Mediaș. S'a constatat din partea comisarilor guvernului iivirea floxerei în viile din împrejurimile Mediașului. „Budapesti Közlöny“ publică astăzi ordinul ministrului r. u. de agricultură în privința punerii sub carantină a viilor de pe hotarul Mediașului. În părțile Mediașului floxera e cel mai mare pericol economic.

*

Tariful după zone. Direcțiunea căilor ferate austro-ungare, — după-cum cetim în „P. Lloyd“, — are și ea de cuget să introducă în prețurile de călătorie o retormă cum în felul tarifului după zone. Numita direcțiune serie deja acestorului casei deputaților din Budapesta în această privință, ca până la introducerea noului tarif să nu se mai refnoască certificatele deputaților pentru prețuri reduse de călătorie.

*

O nouă societate română de agricultură. Primim următoarea invitare: Inteligența și tinerimea română din comitatul M-Turda prin aceasta este conchiamată a participa la o adunare prealabilă, pentru înființarea unei societăți române de agricultură în comitatul Murăș-Turda. Adunarea se va ține în 18 Iuliu a. c. în localitatea școlăre române gr-cat. din loc, la oarele 10 a. m. Obiectele: 1. Desbatere asupra statutelor. 2. Defigerea locului unde va avea să fie reședința societății. 3. Alegerea noului comitet pentru petrecerea de vară. 4. Propuneri. Reghinul-sășesc la 20 Iunie 1889. Comitetul tinerimii.

*

Bancnotele de 1 fl. Patru milioane de bancnote nouă de 1 fl., care s'au tipărit până acum, vor fi făcute earăși ciuruale, deoarece s'a aflat, că tiparul albastru al acestor bancnote se șterge foarte iute, și nu ar fi mirare, dacă te-ai pomeni odată, că bancnota a rămas fără tipar, numai o hîrtie albă. Se vor tipări într'alt fel. Terminul punerii în circulație a acestor bancnote s'a amînat.

*

Pentru institutul din Cluj al surdo-muților s'au făcut colecte prin comitatele ardelenesci. Până acum numai două liste s'au înapoiat; din comitatul Bistrița-Năsăud s'au adunat 32 fl. 64 cr., din comitatul Sibiului 28 fl. 53 cr.

*

Actorul Lugojan, fiul protopopului gr-cat. din Turda, după-cum aflăm din diarele din România, a încetat din viață în spitalul din Turnu-Măgurele.

*

„Să trăească nou-născutul Horea!“ Mai în lunile trecute născîndu-i-se dlui preot Romul Orbean din Iolăndel un copil, domnișoara Olivia Iacobescu, mătusa nou-născu-

aflat în reintoarcerea mea din Zărând dimineața pe Iancu în Găina, unde cu oamenii îi făcea pregătiri. I'am raportat ce am făcut prin Zărând. 'Mi-a dat apoi patru stîndarde, m'a instruat ce mai am de făcut la primirea în muntele Găina, și în urmă 'mi-a ținut, că eu cu călăreții să plec înaintea Împăratului. Atunci l'am întrebat, dacă dînsul la primire va fi în Găina? 'Mi-a ținut nu, că are multe de isprăvit. Cu aceste ne-am despărțit. Seara am ajuns în Cămpeni, unde Iancu, cînd conduceam pe Împăratul la cuartir, în haine de vară se primbla singur printre oamenii privitori. După-ce am petrecut pe Împăratul la cuartir, m'am întors acasă. Iancu îndată a fost la mine, m'a întrebat cum au decurs toate; mai târziu am convenit cu Balint, Axente, tatăl lui și alții mulți. A fost întrebat și dojenit, că pentru-ce n'a stat el în fruntea poporului la primirea Împăratului în Cămpeni și altele. Răspunsul lui la toate era, că era treaba lui, și el șcie ce face, și că n'are lipsă de sfaturile altora. În urmă l'am rugat să vină dimineața în audiență cu noi. Nici la aceasta nu l'am putut îndupleca. După aceste el cu tatăl său și familia s'au dus la preotul gr-cat., unde s'au culcat și au stat până dimineața, cînd principele Schwarzenberg prin alții a întrebat pe tatăl său, că ce a fost cauza, că Iancu n'a stat nici acum înaintea Împăratului și se se înfățișeze. I-s'au spus și aceste, și cu toții l'am rugat. Nici acum nu s'au putut îndupleca. După-ce a călătorit pe la Alba Iulia, Sibiu, Brașov, Săcuime, și precînd era să vie la Cluj, atunci ear' a adunat 120 de călăreți, care aveau să pornească tot la Cluj. În ziua plecării toți i-au ținut, că

numai așa pleacă, dacă dînsul le promise că îi va conduce în audiență la Împăratul. El li-a răspuns că îi va conduce... Cînd am fost să mergem în audiență, toți ne-am dus la cuartirul Iancului și l'am rugat să ne conducă; — dar' acum n'a mai voit. Ne-am provocat la promisiunea lui dela plecare și a fost amenințat. Atunci a ținut: bine, dacă îl silim să meargă, el va merge; dar' apoi atunci el își spală mîinile de cauza muntenilor (care era cu pădurile). Auzind cuvintele aceste, nu l'am mai silit, și așa ne-am dus fără el. — Din aceste toate se poate vedea, că Iancu a mijlocit schimbarea marșrutei, a ostentit și chietuit cu pregătirile, a voit ca Împăratul să fie cît se poate de bine primit, — aceste le-am vădut și știut cu toții. Dar' că unde și cum se va înfățișa la Împăratul, aceea nici eu, dar' nici alții n'au auzit-o dela el. Prin urmare Iancu necum noaptea, dar' nici ziua n'a voit a se înfățișa, — din ce cauză? cam singur numai a știut-o...“

Aceste ni-le spun oamenii.

Concluziunile se le facă cetitorii singuri. Eu vreau să mai fac numai o constatare literară, și am terminat.

S'a ținut mai la început: serbătorit în prosă și poezie!

Eată nisce vorbe, care trebuie să te pună încâtva pe gînduri. Aplicată la Iancu decătră un străin scriitor, dovedesc ignoranța deservită de scriitorului în literatura română; aplicată de un Român, cuvintele aceste n'ar fi altceva, decăt o tristă ironie la adresa omului, care va fi în totdeauna cel puțin mîndria mun-

tului, a pus cu ocaziunea botezării băiatului un steag în fereastră cu inscripțiunea „Să trăiască nou-născutul Horea!” deoare-ce Horea s'a botezat băiatul. Ce rău e în lucrul acesta? Dar' zeloșii „patrioți”, abia au dat cu ochii de acest steag, și deodată parcă s'a pornit zaveră între ei. Gendarmii au călcat casa dlui Orbean, au luat steagul, acest *corpus delicti*, prin care se provoacă Români la „revoluție ca pe timpul lui Horea”, și au intentat proces dlui Orbean. N'a creșut nimenea, că acest lucru va avea urmări serioase, se părea totul a fi vre-o glumă proastă a cutărui pretor, care se preface că nu înțelege instripțiunea steagului. Și se vede numai! Ați ni-se scrie din Icland, că dl Romil Orbean și domnișoara Iacobescu au primit sentențele judecătorești în afacerea aceasta. Atât dl Orbean, cât și domnișoara Iacobescu, sunt osândiți la trei zile temniță și 30 fl. pedeapsă în bani. Să nu crezi apoi, că în Țeara-Ungurească toate sunt cu puțință?

Censura austriacă. În anul 1888 difterite procuraturii austriace au oprit, respective au confiscat, 139 cărți austriace și 74 cărți străine, apoi 980 diare austriace și 74 diare străine. Debitul postal în 1888 s'a sustras la 16 diare străine.

Portul Brăila inundat. În diarele din România cetim, că la Brăila a cădut o ploaie torențială însoțită și de grindină, care a durat preste două-ore. Părea că este ruptură de nori neobișnuiți, care s'a năpustit cu o mare furie asupra orașului Brăila. Toate stradele semănau a nise riuri ieșite din albia lor. Tot portul este inundat din cauza ploilor torențiale. Toate magazinele de produse zac în apă ca în mijlocul Dunării. Pagubele sunt incalculabile. Mai multe case din oraș au fost surpate din cauza ploilor. Într-o casă cu două etaje din strada albă, precând pompierii sco-teau apă cu pompele, s'a derinat preste ei un părete, dinfericire însă nimeni oenorecure mare nu s'a întemplat, decât un pompier greu lovit la cap și altul contusionat. Și o mulțime de alte surpări se semnalează prin stradele orașului.

Correspondență literară.

Brașov, în Iunie 1889.

„Celelalte *erats* ce se vor mai afla, este rugat cetitorul a le îndrepta singur“.

Acesta este șirul cel din urmă al unei cărți publicate de curând; și de bună-seamă nu-i o impresie bună; mai ales că înainte sunt 20 de „erate”; una la șese pagine.

Spre exemplu la pagina X. se dice, că o legendă este productul *popului*, nu *poporului* cutare. Și așa aflăm, că legendele cresc și pe pomi; dară ne vine în minte, că la sfârșitul cărții trebuie să fie rectificată eroarea.

La altă pagină aflăm, că Schiller 'și-a manifestat ideile și sentimentele revoluționare prin piesele „Bandiții” și „Fiasco”. Dacă nu putem pretinde dela fiecare culegător român să știe, că Schiller a scris pe *Fiesco*, putem să pretindem aceasta dela corectorii. Ori dacă autorul este și corectorul scrierii sale, atunci putem să-l rugăm să fie mai strict, să ceară corecturile până nu mai există nici o greșală. Altfel fără să voaescă cade în primejdia, de a răspândi prin cartea sa, și fără voea și fără școirea sa, erori de neiertat, spre pildă, că Schiller a scris un *Fiasco*.

Exemplele aceste sunt și ridicole.

Dintr'altă carte științifică: „Ca cauză fizică a *simfiri* se poate lua alterațiunea simfiri vitale” ș. a. Și îți bați capul se scii ce-i asta, dacă nu scii de mai înainte că e vorba de *simfintire*; precum poți vedea apoi și din erată.

Tot deacolo. Este un citat clasic: *Nauta de ventis, de bobus narrat orator;*

șilor Abrudului. Este foarte departe Iancu de a fi sârbătorit într'un mod vrednic și nepretor. Poeții 'l-au cântat fără să-l studieze și fără să-l cunoască în toată firea lui, nici pe cei din giurul seu. S'au încreșut poate în talentul lor poetic, în inspirația musei. Inspirația însă n'a sosit deloc. Și astfel ni-se descrie bună-oră cu toată serioșitatea, într'o carte, că eroul Iancu are „o față plăcută”, care „se sărută cu vântul”, . . . dealte se vede om foarte somnoros Iancu asta, căci într'una ni-se tot spune, că „doarme dus, la Câmpeni în sus! . . .” Nu vă spăriați, n'am să v'o cetesc. — Evident însă, că asemenea sârbătoriri nu este cântecul unei lire cu strune sântoase, ci o sârmășă țîrlătură de flașinetă discordată. Poetul viitor, care ne va despăgubi urechile, va căuta mai înainte de a se arunca în brațele musei să pătrundă caracterul și temperamentul individului; va face puțin pe istoricul și va răsfoi cele ero-nici și alte isvoare ce-i stau la îndemână câteodată în abundență. Cine oare dintre oamenii mai tineri, afară de Eminescu, a făcut la noi lucrul asta, care e treaba literaturii tot așa de bine ca și a istoricului. — Nime. Și de aceea figura lui Iancu nu ni-a dat-o încă nimenea nici măcar în mărime aproximativă. E taina vremii, când ni-se va da.

Cred însă cu toată tăria, că o vom avea și pe a lui alătura cu cele ce le avem deja, — o vom avea, de nu în poezie, fie măcar și în prosă, dar' prosă bună se fie. Din parte-mi s'ș preferă chiar pe ast' din urmă.

E. Hodoș.

adeacă corăbierul povestesc despre vânturi și oratorul despre boi; dar' poetul n'a spus asta; ci a spus, că *plugarul* povestesc despre boi; arator, nu orator! E drept, „erata” corege.

Exemplele aceste imi sînt deocamdată deajuns; căci nu voesc decât să atrag atențiunea autorilor și tipografilor la aceste *neplăcute neglijențe*. Eu, cetitorul, cer cartea în-treagă, și n'am să fiu colaborator, precum mă face spre pildă nota următoare din altă carte: „Rugăm pe onorații noștri lectori, ca să binevoască a corege aceste erori și *alte* mai mărune, care au intrat în acest volum.” Dar' de ce să binevoim a corege? Domnii editori nu li-ar fi putut închide ușa, ca să nu între? Dar' să dăci că atăta tot le ierți. Le mai ierți însă și aceste: „Unele erori mai mărune din textul românesc sînt în parte și efluxul caracterelor corăspunșitoare nesuficiente ale tipografiei?” Dar' bine, cine te pune să tipărești la tipografiile acele, ale căror mijloace nu sînt suficiente, spre pildă la *tipografiile străine*, și eu să te iert, pentru ceea-ce tu ai fi putut să evitezi așa de ușor? Nu se poate.

Vom reveni la cestiunea aceasta, de câteori vom găsi de cuviință. Căci a insista și aici pentru exactitate, cred că este un bine; o carte cu greșeli multe este ca o haină cu petece multe.

La sfârșit un citat din Goethe, care spune, că de multe-ori ai lipsă de o prezență de spirit divinatorică, ca să te orientezi, mai ales când nu cunosti de mai nainte materialele. „Am face un pas important, dacă persoanele, care țin seamă de literatura curentă întreagă sau parțială, fie din datorie, fie din predilecție, și-ar lua osteneala să caute și să însemneze erorile de tipar; și vedem din ce oficine ies cărțile cele mai incorecte. Dojana aceasta ar înălța sentimentul tipografilor; acestia ar fi mai stricți cu corectorii; corectorii s'ar lega de autori pentru manuscrisurile neclare, și așa responsabilitățile ar fi discutate una după alta“.

Să discutăm și noi; și ați vom fi tot blânzi ca până acum, dar' mâne vom fi mai aspri; ați nu vom numi tipografii, dar' le vom numi mâne; și așa putem spera, că dacă rēul va fi discutat cu interes, „am preparat și vindecarea lui”, vorba lui Goethe.

Mai am ceva; articolul lui Goethe este intitulat *Hör-Schreib und Druckfehler la Kunst und Alterthum*; și omenia mă îndeamnă să spun, că eu nu am cetit-o, și că am cetit numai un extras din ea, făcut de Borne. Căci nu e omenie, dacă voesci să pari că ești mai mult decât ce ești.

Betränul.

POSTA ULTIMĂ.

Agram, 27 Iunie n. În amintirea băteliei de pe Câmpul-mierlei, academia slavă a ținut o ședință de gală, la care a participat în mod ostentativ întreg partidul lui Strossmayer.

Viena, 27 Iunie n. Delegațiunea ungurească. În comisiunea pentru externe, Dr. Max Falk face întrebări în ceea-ce privește tulburările din Novibazar, ear' contele Apponyi în ceea-ce privește pe Sârbia și Iuliu Horváth în ce privește pe România, care pare a fi adevărată vatră a tulburărilor din Balcani. Ministrul Kálnoky până acum nu a primit nici o scire pozitivă despre tulburările din Novibazar; dacă acolo și sînt tulburări, acele nu stau nici într'o legătură cu stările din Sârbia, și declară, că nici în Sârbia, nici în România, nu au intrat schimbări, care ar reclama îmulțirea trupelor la granițele din Sud. Cu privire la Bulgaria, contele Kálnoky constată o consolidare îmbucurătoare, dar' încă nu a sosit timpul de a recunoaște alegerea Coburgului de principe.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Berlin, 28 Iunie n. Căile ferate de stat prusiene au primit ordin să se aprovizioneze cu cărbuni de peatră pentru trei luni.

„Norddeutsche Allg. Ztg.“ dice, că cel mai important punct din gravaminele contra Elveției este, că aceasta se întrepune pe față pentru revoluționarii socialiști străini, ba cei mai mulți Elvețieni sînt înșiși democrați-sociali.

Londra, 28 Iunie n. Ambasadorul Angliei la Viena, Paget, a sosit aici și a avut o lungă conferință cu Salisbury.

Cairo, 28 Iunie n. Primul batalion de infanterie egipteană a plecat la Wadihulfa. Artileria și cavaleria vor urma.

Bibliografie.

„*Amicul Familiei*“. Anul XIII, Nr. 12. Cuprinde: Conștiința latinății între Români din secolii trecut, conferință rostită la Ateneu de Vasile Alex. Urechia. — Visuri, poezie de Teochar Alexi. — Mângăiere nu mai era . . . , poezie de George Simu. — Cugetări despre valoarea și dezvoltarea caracterului, de Dr. Gregori Silași. — Influența mândriei, novelă de Paulina Rovinariu. — Cântăreața, novelă. — Nu este ochi, poezie de George Simu. — Diverse. — Ilustrație: Un artist între muzicanții de sate.

„*Meseriașul Român*“. Foaie pentru învățătură și petrecere, întocmită pentru meseriași și toți iubitorii de meserii. Apare la 1 și 15 a fiecărei luni. Editor și redactor: Bartolomei Baulescu, președintele reuniunii pentru spriginirea meseriașilor români în Brașov. Anul IV. Nr. 12. Sumarul: Expoziția din Paris. Ivențiuni noue pe terenul electrotehnic. Modificarea tarifului autonom pentru vămile României. Foiața „Meseriașului Român“. Arte îngropate. Mai am un singur dor. Sciri economice și industriale. Felurite pentru meseriași. Multe și mărune. Diverse. Recepte folositoare. Glume. Concurs și Tirgurile.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 20 Iulie st. n. a. c. imobilele Mariei Szilágyi (în Nagy-Ürög) decătră trib. reg. din Oradea-mare.

— 23 Septemvrie st. n. a. c. imobilele lui Dominic Schneider (din Nemet-Párdány) decătră jud. cerc. din Modos.

— 29 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Henric Röhrig (în Ó-Verbász) decătră jud. cerc. din Cula.

Citațiune:

— Albert Brucker, a cărui ubicațiune e necunoscută, e provocat a se presenta în 15 Iulie n. la jud. cerc. din Bistrița.

Concurs în provincie:

— Contra Iosif Koháry în Jászberény. Concurs. cms. Dr. Emil Haraszty; massa crt. Ioan Bathó. Term. de ins. 1 August n., proc. de licid. 21 August n.

Posturi vacante:

— Un post de notar la judecătoria cerc. din Mohaciu. A se adresa până în 26 Iulie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Csacza. A se adresa în patru săptămâni la prezidntul tribunalului reg. în Trencsén.

— Un post de servitor adj. la judecătoria cerc. din Hatvan. A se adresa până în 7 August st. n. a. c. la prezidntul tribunalului reg. în Eger.

— Un post de subjude la judecătoria cerc. din Félégyház. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Szeps (ett. Abauj-Torna) prelungă 400 fl. cauțiune; remunerațiune 670 fl., paușale 85 fl., ca an-manuare 116 fl. și pentru trăsuri 40 fl. A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Cașovia.

Călimdarul zilei.

17/29 Iunie.

Julian: Emanuel.

Gregorian: Sân-Petru.

Soarele: răsare 4.05, apune 8.1.

Buletin meteorologic.

Sibiui, 28 Iunie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 754.4)	Diferența din prețiuă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
721.7	-3.9	+15.5	+19.4 +14.0	NV

Din țeară, 26 Iunie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	tăria
Budapesta . . .	757	+18.4	N	—
Sătmár . . .	759	+19.0	N	2
Cluj . . .	759	+20.0	—	—
Orșova . . .	759	+19.5	V	3
Timișoara . . .	757	+19.4	—	—
Arad . . .	757	+19.0	NO	4
Panciova . . .	758	+21.8	SV	1

Sosiți în Sibiui.

La 28 Iunie n.

Hotel „*Neurhrer*“. M. Sturdza, preot din Șepreus. Schaser, pretor din Agnita. Biro, proprietar din Zagon. Klein și Fischer, voiageri.

Hotel „*Imperatul Romanilor*“. Lazar Kajtán, proprietar. Ajtai, comerciant.

Hotel „*Meltzer*“. Ioan Dumitru și N. Dima, proprietari din Hunedoara. Toma Ienciu, notar. Al-duleanu, pretor din Arpașul-de-jos. Eugen Szalántzi, student din Aiud. Francisc Domoi, oficial din Aiud. Doamna Szakács din Alba-Iulia. Doamna Irena Pogány și doamna Fekete din Cluj.

Hotel „*Habermann*“. Radvánszky, inspector din Brașov. Capela țigănească din Cluj a lui Pongrácz.

Economic.

Parafina întrebuințată la distrugerea vermilor. Un grădinar a făcut unele experimente cu uleiul de parafină, și s'a convins, că este cel mai bun mijloc de a distruge vermi și insectele stricăcioase vegetalelor. Straturile de ceapă erau totdeauna atacate de vermi, ear' napii și morcovii de alte insecte. Făcând unele încercări, a delă-turat cu totul inconvenientul acesta. Îndată-ce apăreau insectele, el stropia între straturi o soluțiune de uleiul de parafină, și adecă pentru 26 litre de apă 7 decagrame uleiul de parafină.

—

Cărpirea hainelor. Multe persoane au neplăcerea, de a ave o haină bună ruptă, fie în un cuiu sau ori din ce altă întâmplare. Se scie, că este foarte greu de a fi cusută fără a se cunoaște locul.

Englezii au descoperit un mijloc foarte ieftin, care face să dispară cu totul semnul rupturii. Pentru aceasta ei apropie părțile departate prin ruptură sau tăietură foarte bine una de alta, astfel ca să fie perfect lipite. Sub postav se pune o bucată de cauciuc ceva mai lungă decât este ruptura. Pe postav se pune o cărpă și se calcă cu un fer cât se poate de ferbinte.

Cauciucul se moaie și se lipesce de ambele părți de postav așa de bine, încât se crede că este din o bucată. Prin aceasta au făcut, că cele două părți despărțite rămân intim unite și nu se mai despart.

—

Modificarea tarifului autonom pentru vămile României. Am adus deja la cunoștință cetitorilor noștri, că ministrul român de finance a depus un proiect pentru modificarea tarifului autonom român.

Între mărfurile acele, ale căror taxe din tariful general al drepturilor de vamă s'au modificat, numărăm:

Încălțăminte de tot felul, fie din pele, fie din orice fel de stofă, pe deplin confecționată ori numai croită, 100 kilograme lei 150. Țesături de lână de o greutate dela 500—700 grame de metrul pătrat 100 chilgr. lei 100. Țesături de bumbac albe sau vâpsite într'o singură culoare, prin orice fel de procedură, — însă numai în urma țășutului lor, — apretate sau nu, fasonate sau nu, afară de țeseturile ușoare și de catifelele de bumbac, 100 kilogr. lei 85. Țesăturile de bumbac țesute din fire vâpsite într'una sau mai multe colori, țesături de bumbac tipărite, catifele de bumbac, 100 kilogr. lei 100.

Motivele care au îndemnat pe guvernul român a propune aceste modificări sînt: Mărfurile austriace de felul acesta, fiindcă erau supuse la mari taxe vamale (600 lei de 100 chil. încălțăminte), când intrau în România erau importate mai înteu în Elveția și Olanda, care au cu România cele mai favorabile condițiuni, apoi din aceste state se importau în România ca mărfuri elvețiene și olandeze, pentru care se plătia vamă mică. Prin modificarea tarifului însă aceste mărfuri se vor pute importa direct din Austria în România, rezultând pentru fiscal român un venit de 2—300.000 lei.

„Românul“ și alte diare au protestat în contra acestei modificări, care poate ucide industria națională română de felul celei de mai sus. Deasemenea a protestat camera de comerț din București unanim în contra proiectului guvernului. Se așteaptă și hotărârile celorlalte camere din țeară în acea privință.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 13 Iunie 1889.

Archondi lui Carnevalli, grâu 3000 hect., 970 lei. Suditu lui Silberstein, porumb 1400 hect., 670 lei. T. Dimitriadi lui Sgardelli, porumb 6800 hect., 660 lei. Politis lui Sechiari, grâu 2450 hect., 870 lei. Grosovics lui I. Corbu, grâu 3700 hect., 1020 lei. Zuchlos lui Sechiari, grâu 1700 hect., 890 lei. Zuchlos lui Sechiari, grâu 1900 hect., 890 lei. Marghiloman lui Bellet, grâu 1000 hect., 1025 lei. Perdichi lui Silberstein, porumb 1100 hect., 670 lei. Evloghio lui Milla, grâu 3000 hect., 910 lei. Bach lui I. Dreyffus, grâu 3620 hect., 825 lei. Perlea lui Perdichi, porumb roșetic 700 hect., 670 lei.

Prețul mărfurilor.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 26 Iunie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 55.— cr. până 55 1/2 cr., unguresci grei, tineri 57.— cr. până 58 1/2 cr., de mijloc 56.— cr. până 57 1/2 cr., ușori 54.— cr., până 55.— cr., marfă țărănească, grea —.— cr., până —.— cr., de mijloc 54.— cr., până 54 1/2 cr., ușoară 52.— cr. până 55 1/2 cr., românesci, de Bakony, grei 53.— cr. până 55 1/2 cr., transito, de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito ușori —.— cr., până —.— cr., transito sârbesci grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc 54.— cr. până 54 1/2 cr., transito ușori 53.— cr. până 53 1/2 cr., îngrășăți cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpăniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapestade la 26 Iunie 1889.

Simbol	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.	Simbol	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.
Grâu	—	—	—	—	—
Bănățenească, nou	—	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	6.90	7.10	—	—
Grâu de Pesta	—	6.85	7.05	—	—
Grâu de Alba-regală	—	6.90	7.05	—	—
Grâu de Bácska	—	6.90	7	—	—
Unguresc de Nord	—	6.75	7	—	—

Săminte, vechi ori noue	Solu	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
Săcă	—	70—72	5.70 5.90
Orz	—	60—62	5.70 6.30
Nutret de vinars	—	62—64	6.30 7.10
de bere	—	64—66	7.35 8.50
Ovăs	—	39—41	5.25 5.70
Cucuruz (porumb)	—	75	4.45 4.65
bănăț.	—	73	4.70 4.75
de alt soi	—	—	—
Hișcă	—	—	5.40 5.75

Grâu	de primă de toam.	6.95	7.00
Cucuruz	lul. Aug.	7.23	7.25
Ovăs	Maiu-Iun. de toam.	4.81	4.83
	de primă.	5.30	5.41

Produse diverse	Solu	Oursul
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60.— 66.—
"	franceză	— —
"	italiană	— —
Oleu de rap.	roșie	52.— 56.—
Oleu de in	rafinat	36.— 38.—
Uns. de pore	dela Pesta	64.50 65.—
Slănină	dela țeară	53.— 54.—
"	sventată	59.— 60.50
Său	afumată	56.— 57.—
Prune	—	33.50 34.50
Lictar	din Bosnia, în buți	10 25 18 50
"	din Sârbia, în saci	16.50 16.75
Nuci	slavon, nou	16.— 16.25
Gogoși	bănățenească	— —
Miere	din Ungaria	— —
"	sârbesci	— —
Ceară	brută	29.50 30.—
Spirit	galbăni străcurată	33.— 34.—
"	de Rosenau	118.— 120.—
"	brut	14.— 15.—
"	Drojdințe de spirit	18.— 18.—

Cursul pieței din Sibiui.

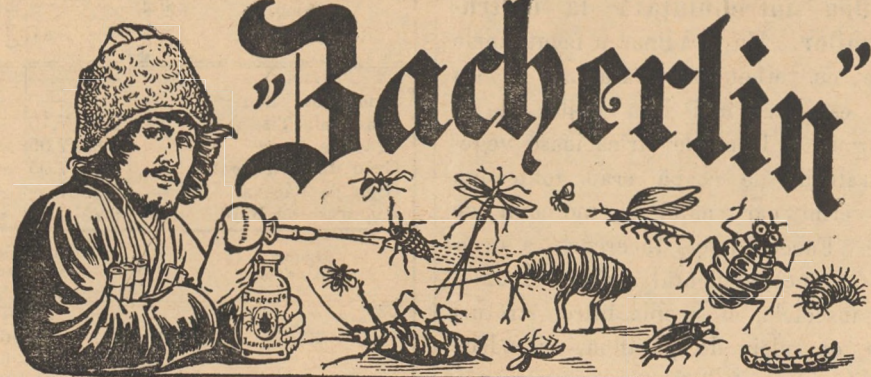
din 28 Iunie st. n. 1889.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.35	vënd. 9.43
Lire turcesci	"	10.65	10.70
Imperiali	"	9.65	9.70
Ruble rusești	"	1.20	1.22

Bursa de Budapesta

din 27 Iunie st. n. 1889.

Renta de aur ung.	6½%	100.50
"	4½%	94.60
"	5½%	—
Imprumutul căilor ferate ung.		143 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		100 —
(1-a emisiune)		—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		112.75
(2-a emisiune)		—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		112.75
(3-a emisiune)		—
Bonuri rurale ung.		105 —
"	cu cl. de sortare	105 —
"	bănățene-timigene	105 —
"	cu cl. de sortare	105 —
"	transilvane	105 —
"	croato-slavone	105 —
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		100 —
Imprumut cu premiu ung.		140 —
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		126 —
Renta de hârtie austriacă		83.50
"	argint austriacă	83.75
"	aur austriacă	109 —
Losurile austr. din 1860		141 —
A acțiunile băncii austro-ungare		904 —
"	de credit ung.	312.75
"	de credit austr.	801.50
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii		—
"Albina".		—
Argintul		—
Galbeni împărătești		9.64
Napoleon-d'ori.		5.46
Mărci 100 imp. germane		58.25
Londra 100 Livres sterlingi		119.25

cel mai excelent mijloc contra tuturor insectelor

de un efect în adevăr uimitor, omorâ tot soiul de insecte iute și sigur, ne mai rămânând nici urmă de ele.

Distruge total stelnițele (proșnițele) și purecii.

Curăță bucătăriile de goangele așa numite șvabi.

Delătură la moment toate moliile stricăcioase.

Ne scapă mai curând de turmentarea muscelor.

Scutesce animalele domestice de tot felul de paraziți și de boalele cauzate de acestia.

[700] 6-12

Curăță total și sigur capul de păduchi etc.

A se observa cu acurateță: Ceea-ce se vinde învilit simplu în hărtie, nici-când nu este specialitate de a lui Zacherl.

Numai în sticle originale se capătă veritabil și ieftin în depositul principal:

I. Zacherl, Viena I, Goldschmiedgasse 2.

În Sibiiu se capătă la domni:

I. B. Misselbacher,	Piața-mare.	Gustav Kessler,	Str. Măcelar.
F. Jahn & fii,	Str. Urezul.	L. Kurovsky,	Str. Faurilor.
Ioan Billes,	Piața-Huet.	Iosif Schwarz,	Str. Turnul.
Gustav Gürtler,	Str. Gușter.	Francisc Stenzel,	Str. Sării.
Ludovic Fuchs,	Piața-mare.	Andreu Goebbel,	Str. Vis.
G. W. Grohmann,	Str. Cîsnăd.	C. Herzberg, apot.	Str. Măcelar.
F. A. Reissenberger,	Piața-mică.	C. A. Markovatz,	Piața-mare.
I. Wagner,	Str. Cîsnăd.	Iosif Jickeli,	Str. Cîsnăd.
Const. Bugarsky,	Str. Cîsnăd.	Friedrich Gross,	Str. Cîsnăd.

În celelalte orașe din Transilvania și pe sate se află depozite de „Zacherlin“ acolo, unde sunt afișate placate cu „Zacherlin“.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cîsnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 16 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipéruș Pétu.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuscul împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1889.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiiu				
	Tren de pasageri	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de pasageri	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de pasageri	Tren de pasageri			Tren mixt	Tren de pasageri	Tren mixt						
Viena	11.—	8.—			București		4.40	7.30	†	Viena	11.—	3.40		Teiuș		11.24	3.—	1.42	Copsa mică		2.05	4.35		
Budapesta	8.31	2.—	3.10	6.10	Predeal		9.2	1.14	5.3	Budapesta	7.40	9.30		Alba-Iulia		11.59	3.34	2.32	Șeica mare		2.38	5.05		
Szolnok	11.20	4.05	7.22	9.28	Timiș		9.41	1.45	6.22	Szolnok	10.42	12.38		Vințul de jos		12.30	4.10		Loameș		3.22	5.46		
P. Ladány	2.27	5.46	5.52	11.38	Brașov	—	10.17	2.32	7.28	Arad	3.53	5.36		Șibot		1.01	4.43		Ocna	8.—	3.48	6.17		
Oradea-mare	4.17	7.00	8.46	1.51	Feldioara	4.54		7.07			2.17	4.29	5.06	Orăștia		1.32	5.13		Sibiiu	8.35	4.18	6.40		
Vărad-V. ocze		7.11	9.18	2.11	Apatia	5.3		7.44	†	Glogovaț	2.37	4.41	6.18	Simeria (Piski)		2.08	5.47		Sibiiu—Copsa mică					
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Ágostonfalva	6.15		8.09		Györök	3.37	5.05	6.43	Deva		2.52	6.27		Sibiiu		2.30	9.10	9.50	
Mező-Telek			9.44	2.32	Homoród	6.43		8.29		Pauliș	4.05	5.17	6.55	Branicica		3.28	6.54		Ocna	3.04	9.37	10.14		
Rév		7.41	10.21	2.55	Hășfalău	7.31		9.07		Radna-Lipova	4.27	5.18	7.14	Ilia		3.55	7.20		Loameș		10.05	10.40		
Bratca		8.16	11.38	3.38	Sighișoara	9.09		10.31		Conop		6.05	7.46	Gurasada		4.05	7.32		Șeica mare		10.40	11.10		
Bucia			12.16	4.01	Elisabetopol	9.33		10.20		Bărzava		6.23	7.57	Zam		4.44	8.03		Copsa mică		11.09	11.35		
Cincia		9.05	1.57	4.49	Medias	10.02		11.09		Soborșin		7.20	8.42	Soborșin		5.30	8.38		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.					
Huedin		9.35	3.11	5.31	Copsa mică	11.04		11.36		Zam		7.55	9.11	Conop		6.27	9.27		Cucerdea		3.05	10.20	3.25	
Stana			3.40	5.40	Mickasaa	11.24		11.19		Gurasada		8.26	9.39	Radna-Lipova		6.47	9.46		Cheța		3.35	10.50	3.58	
Aghirș			4.15	6.12	Blaj	11.39		11.50		Ilia		8.47	9.55	Pauliș		7.28	10.20	5.35	Ludoș		3.51	11.11	4.15	
Ghirbău			4.36	6.24	Crăciunel	11.57		12.15		Branicica		9.11	10.13	Györök		7.43	10.34	6.01	M.-Bogat		4.06	11.20	4.41	
Nădășel			4.55	6.38	Teiuș	12.30		12.43		Deva		9.42	10.37	Glogovaț		7.59	10.50	6.44	Cipeu-Iernut		4.43	11.57	5.28	
Cluj	11.02		5.26	6.56	Áid	12.45		1.07		Simeria (Piski)		9.59	10.53	Arad		8.28	11.16	7.25	Kerelő-Sz.-Pál		4.58	12.12	5.44	
Apahida	11.23			7.15	Vințul de sus	1.18		2.11		Orăștia		11.—	11.39	Szolnok		8.42	11.30	7.44	Nireșteu		5.21	12.36	6.08	
Ghirș	12.44			7.48	Uioara	2.18		2.33		Șibot		11.29	12.01	Budapesta		9.20	12.05		Oșorheiu		5.40	12.55	6.27	
Cucerdea	1.27			9.18	Cucerdea	2.48		2.40		Vințul de jos		12.02	12.29	Viena		2.21	5.10		Reghinul-săs.		6.—	4.58		
Uioara	1.34			2.56	Ghirș	2.56		2.40		Alba-Iulia		8.55	12.19			6.—	8.15		Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					
Vințul de sus	1.42			3.14	Apahida	3.14		2.46		Teiuș		9.54	1.06			1.40	6.05		Reghinul-săs.		7.35	7.—		
Áid	2.07			3.27	Cluj	3.27		2.58		Simeria (Piski)—Petroșeu				Petroșeni—Simeria (Piski)				Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea						
Teiuș	2.26			3.32	Cluj	3.32		3.08		Simeria		6.47	11.54	Petroșeni		9.36	4.26		Reghinul-săs.		8.25	8.—		
Crăciunel	3.11			5.32	Nădășel	3.41		3.17		Stroiu		7.40	12.37	Banița		10.17	5.12		Oșorheiu		10.—	9.49		
Blaj	3.24			8.36	Ghirbău	3.54		3.29		Hățeg		8.51	1.28	Crivadia		10.58	5.55		Nireșteu		6.45	12.15	10.20	
Mickasaa	3.54			9.02	Aghirș	4.09		3.47		Pui		10.02	2.23	Pui		11.42	6.41		Kerelő-Sz.-Pál		7.05	12.35	10.39	
Copsa mică	4.09			9.32	Stana	4.39		3.83		Crivadia		11.02	3.11	Hățeg		12.23	7.26		Cipeu-Iernut		7.28	12.58	11.02	
Medias	4.39			10.11	Huedin	4.55		4.07		Banița		11.50	3.53	Streit		1.12	8.14		M.-Bogat		7.50	1.19	11.23	
Elisabetopol	5.11			10.51	Cincia	5.11		4.25		Petroșeni		12.30	4.25	Simeria		1.51	8.50		Ludoș		8.23	1.49	11.53	
Sighișoara	5.45			12.16	Bucia	5.45		4.57		Arad—Timișoară				Timișoară—Arad				Cucerdea						
H. falău	6.12			12.50	Bratca	5.45		4.57		Arad		6.12	4.12	Timișoară		6.25	1.15		Nireșteu		8.31	2.02	12.06	
Homoród	7.32			1.19	Rév	6.12		5.54		Aradul nou		6.36	4.38	Mercizfalva		7.19	2.04		Cheța		9.12	2.18	12.22	
Ágostonfalva	8.17			2.—	Mező-Telek	6.39		6.39		Németh-Ságh		7.01	5.01	Orzifalva		7.46	2.26		Cucerdea		9.44	2.46	12.50	
Apatia	8.37			3.04	Fugyi Vásárhely	8.17		7.18		Vinga		7.30	5.29	Vinga		8.15	2.56		Simeria (Piski)—Uniedoară					
Feldioara	9.06			3.52	Vărad-Velencze	8.37		7.45		Orzifalva		7.55	5.47	Németh-Ságh		8.36	3.13		Simeria (Piski)					
Brașov	9.45			4.03	Oradea-mare	9.06		8.32		Mercizfalva		8.13	6.04	Aradul nou		9.11	3.51		Cerna					
Timiș	1.55	5.32		4.47	P. Ladány	9.45		9.32		Timișoară		9.04	6.50	Arad		9.27	4.05		Uniedoară					
Predeal	2.53	6.15		7.30	Szolnok	1.19	10.08	1.33	7.30	Ghirș—Turda				Turda—Ghirș				Simeria (Piski)						
București	3.28	6.47		7.30	Budapesta	3.31	11.51	3.29	11.51	Ghirș		9.33	4.19	Turda		8.29	3.19		Cerna					
	9.35	11.50		9.55	Viena	6.30	1.51	7.45	9.55	Turda		9.54	4.40	Ghirș		8.50	3.40		Uniedoară					
						1.40	7.15	6.05		Sighișoară—Odorheiu				Odorheiu—Sighișoară				Simeria (Piski)						
Murș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murș-Ludoș					Sighișoară—Odorheiu					Odorheiu—Sighișoară					Uniedoară—Simeria (Piski)				
Murș-Ludoș					Bistrița					Sighișoară				Odorheiu					Uniedoară					
Tagu-Budatelic					Tagu-Budatelic					Odorheiu				Sighișoară					Cerna					
Bistrița					Murș-Ludoș														Simeria (Piski)					

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.